

nemattele teada, kes lastsid moisa jure
seppa padda ehitada, kus temma piddi
tõdd teggema; jäeti siis temmale teo-
pääwad taggasi ja makseti ka pole kilmitto
pääwa peält. Seddawisi tenis Hans
moisa makso jälle taggasi ja sai mitto
wakka peälegi.

Puseppa tõdd ka teggi illusat ja
kindlat. Bonfrid ja tõrred, mis temma
teggi, otsiti wägga temma käest osta, et
ollid peaeego sesamma hinda, kui teis-
telgi, agga piddasid kaua wasto. Üks
oõsa tuli sest, et temma isse ostis head
ja terwed puud, mis diete täieks kasnud,
ja mis temma isse raius digel aial; üks
oõsa tuli sest, et tõ sai nenda tehtud,
kui piddi sama. Hakkasid kül rahwas
mittokord mõtlema: „Eh on temmale
„maialt tulnud suur warra, et nenda
„jouab waese paiga peäl ellada ja keif
„tehha ärra; eh on temmal ka isse

„kuni jures!“ Hans olli kül waene,
agga wagga ja moistlik tõmecs. Head
puud temma olli murretsenud, hästi kui-
watas temma neid, ja kui tõdd kätte wõt-
tis, siis ei sanud middagi raiatud, et ol-
leks paljo mahha raiunud; ei mitte! Waid
temma teadis warsi puud nenda wallida
ja sedda nenda seada, et keif kõlbas, ja ei
tarwitanud ni paljo kerwe tõdd, kui muud
puseppad armastawad tehha kallal. Kül
tulles tõdda, et temma näggi paljo waewa
sagides, agga sedda wisi sai temmale jälle
kasso kätte, sest need ostopuud jätkasid tem-
male pitkemale kui teistele, ja pu wedda-
mist ja aia witet ja loma waewamist olli
temmal pool wähhema.

Olli Hansul keif tõ hästi jooksmas,
mis temma kätte wõttis, ja allati tõ käs-
sis, ei Ewa olnud laisk egga holetõ tem-
ma kõrwas. Temma piddas moistlikult
maia ja hoidis mis Hans tenis. Agga